

Richtlijnen Omgevingsgesprek Horst aan de Maas

Inleiding

Op dinsdag 26 maart 2024 vond een hoorzitting plaats van de Bezwarencommissie met betrekking tot de bezwaren van omwonenden, de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten en vereniging Behoud de Parel tegen de verleende (wijzigings)vergunning aan Geodis.

Tijdens de zitting kwam de kwaliteit van de door Geodis gevoerde omgevingsgesprekken¹ aan de orde. Door onder andere de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten werd aangevoerd dat de gehouden omgevingsgesprekken niet hebben voldaan aan de criteria zoals gesteld in de “Richtlijnen Omgevingsgesprek Horst aan de Maas”. Met name het ontbreken van handtekeningen onder het verslag van de zogenaamde “omgevingsgesprekken” ten behoeve van de omgevingsvergunning en het sowieso ontbreken van een verslag van een omgevingsgesprek ten behoeve van de wijzigingsvergunning werden aan de orde gesteld. De woordvoerder van de werkgroep stelde dat in de “Richtlijnen” vermeld wordt dat een aanvraag door de gemeente pas in behandeling wordt genomen, als het (ondertekende) verslag aan de gemeente is verstrekt. De voorzitter van de Bezwarencommissie stelde de vertegenwoordiger van de gemeente in staat om te reageren op de stelling van de werkgroep over het omgevingsgesprek. Tot grote verbazing en later ook ontsteltenis van de woordvoerder van de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten stelde de vertegenwoordiger van B&W, dat het **indienen van een verslag van het omgevingsgesprek niet nodig** was, c.q. geen indieningsvereiste is en dat de aanvraag van Geodis voor de wijzigingsvergunning dus ook zonder omgevingsgesprek in behandeling is genomen. De stellingname van de gemeente tijdens de hoorzitting op dit punt is aantoonbaar onjuist.

De stellingname van de gemeente is opzienbarend, want feitelijk betekent dit dat de “Richtlijnen Omgevingsgesprek Horst aan de Maas” een **fopspeen** is. De Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten én gemeenteraad zijn op dit punt om de tuin geleid. De werkgroep - die betrokken is bij de totstandkoming van de “Richtlijnen” - verkeerde in de veronderstelling dat omwonenden op z'n minst gehoord zouden moeten worden door de bepaling omtrent de verslaggeving. Zélf s dat beetje zeggenschap dat de omwonenden en ander belanghebbenden toegewezen kregen, blijkt dus niet aanwezig! Dat betekent feitelijk het failliet van het omgevingsgesprek, c.q. de “Richtlijnen Omgevingsgesprek” en daarmee staat tegelijkertijd de geloofwaardigheid van B&W en meer in het bijzonder de verantwoordelijk wethouder op dit dossier ter discussie. En ook de Bezwarencommissie treft blaam. Die commissie heeft bij de eerste hoorzitting met betrekking tot de omgevingsvergunning voor Geodis – ondanks opmerkingen van de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten - niet onderzocht of de opmerkingen van omwonenden en de werkgroep met betrekking tot de indieningsvereiste (ten aanzien van het verslag over het omgevingsgesprek) hout snijdt. Sterker nog: in haar advies aan B&W heeft ze aan de opmerkingen over het omgevingsgesprek geen enkele aandacht besteed!

¹ Voor alle duidelijkheid: Geodis voerde wat ze zelf noemde “kennismakingsgesprekken” met omwonenden ter verkrijging van een omgevingsvergunning. Hoewel de directeur van Geodis tijdens de hoorzitting met betrekking tot de omgevingsvergunning toegezegd heeft dat er na de vergunning met de omgevingsdialoog doorgegaan zou worden. Omgevingsgesprekken bleven echter uit, óók nadat de gemeente de vergunning verleend had. Dat impliceert dat er met betrekking tot de wijzigingsvergunning (ook) geen omgevingsgesprek is gevoerd. Tijdens de hoorzitting van de Bezwarencommissie noemde één van de advocaten van Geodis het **niet** voeren van dit omgevingsgesprek als een onderschatting van het belang van een dergelijk omgevingsgesprek. Daarmee onbedoeld de spijker op z'n kop slaand!

Evaluatie toepassing Richtlijnen Omgevingsgesprek Horst aan de Maas

Het hiervoor beschreven incident tijdens de hoorzitting van de Bezwarencommissie met betrekking tot de gewijzigde vergunning leidde ertoe dat de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten – ter evaluatie – gekeken heeft naar de gang van zaken bij de procedures met betrekking tot vergunningen voor huisvesting van arbeidsmigranten de afgelopen jaren, sinds het vaststellen van de “Richtlijnen”. Deze notitie is de neerslag van die evaluatie.

Hieronder wordt voor een groot deel de procedure met betrekking tot de vergunningverlening voor Geodis als voorbeeld gebruikt. Maar de gang van zaken rondom het voeren van een omgevingsgesprek voldoet in vrijwel alle vergunningprocedures met betrekking tot huisvesting voor arbeidsmigranten die sinds het verschijnen van de Richtlijnen voor een Omgevingsgesprek zijn gevoerd **niet** aan de in de “Richtlijnen” gestelde regels!

Het College van B&W realiseert zich dat zo af en toe ook, zoals moge blijken uit de Raadsinformatiebrief d.d. 4-7-'23 naar aanleiding van vragen van de VVD-fractie naar aanleiding van een artikel in De Limburger (“Conclusie Gouverneur”):

2. Vanaf de invoering van het omgevingsgesprek hebben we door verschillende casuïstiek geleerd wat goed gaat en wat beter kan. We kennen goede voorbeelden zoals de herontwikkeling van de Weisterbeeklocatie waar het omgevingsgesprek en de ambities hebben geleid tot de keuze van een nieuwe voorkeurslocatie en de flexwoningen waar we, samen met werkgroepen van omwonenden, de plannen hebben geschetst. We kennen echter ook voorbeelden waar het niet goed is gegaan. We kennen eerder voorbeelden van het gebied rondom de Horsterweg en dus ook de Zeesweg.

Het omgevingsgesprek heeft onder andere als intentie een dusdanig communicatie tussen initiatiefnemer en omgeving tot stand te brengen dat juridische procedures voorkomen worden. Kijkend naar de praktijk zien we echter bij vergunningverlening bij huisvesting van arbeidsmigranten dat er toch bezwaar- en beroepsprocedures volgen. Dat gebeurt niet met plezier, maar omdat omwonenden vrijwel structureel niet gehoord worden door de initiatiefnemers. Die zien het omgevingsgesprek als een af te vinken bureaucratisch niemendalletje! Daardoor werken de uitvoering van de omgevingsgesprekken in de regel bij vergunningverleningsprocedures in het kader van huisvesting van arbeidsmigranten juist averechts. De irritatie over de handelwijze van de initiatiefnemer neemt toe, en daarmee de motivatie om te starten met een juridische procedure.

1. Wie dienen te worden betrokken bij het omgevingsgesprek?

Voordat een omgevingsgesprek plaats kan vinden, dient vastgesteld te worden, wie aan het omgevingsgesprek deel kunnen/moeten nemen. In de “Richtlijnen” wordt het volgende gesteld:

De omgeving

Bij een omgevingsgesprek gaat het er om dat het initiatief/plan wordt besproken met de omgeving en mensen die er mee te maken hebben of gaan krijgen. We hebben het dan meestal over het creëren van draagvlak. Er is vaak discussie over wie of wat de omgeving van een initiatief/plan nu is. Wij hebben het als volgt omschreven:

Vervolgens worden in de “Richtlijnen” de deelnemers omschreven:

“Mensen en organisaties die belanghebbenden zijn of iets met het initiatief te maken hebben bepalen het draagvlak”

De definitie van belanghebbende(n) die wij hanteren is breder dan het juridische begrip belanghebbende(n). Juridisch gaat het bij een belanghebbende om degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Bij ons is dat breder, ook mensen, organisaties en/of andere partijen kunnen belanghebbende zijn, los of hun belang rechtstreeks bij het besluit betrokken is. Voor sommige mensen is het bijvoorbeeld van belang dat hun leefomgeving een bepaalde kwaliteit behoudt. Ze zijn niet rechtstreeks bij het besluit betrokken, maar behoren in dit geval wel tot het draagvlak van een initiatief/plan.

In de praktijk blijkt dat initiatiefnemers een beperkte selectie maken in wie uitgenodigd worden voor het omgevingsgesprek. Niet alle omwonenden worden in alle gevallen uitgenodigd en vrijwel nooit wordt – bijvoorbeeld – de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten uitgenodigd. Slechts één keer is de werkgroep uitgenodigd voor een – overigens op veel aspecten gebrekkig - omgevingsgesprek. Dat gebeurde door de initiatiefnemer van de huisvesting van arbeidsmigranten aan de St. Jorisweg in Hegelsom. De werkgroep is bij deze initiatiefnemer in beeld gekomen, omdat de werkgroep een zienswijze heeft ingediend met betrekking tot het voorgenomen besluit van B&W ten aanzien van de vergunningaanvraag.

2. Informatieverstrekking ten behoeve van adequaat omgevingsgesprek.

Een goed omgevingsgesprek valt of staat met een gelijkwaardige positie van de deelnemende partners, de (vertegenwoordigers van de) initiatiefnemer(s), de omwonenden en eventuele belanghebbende organisaties. En die gelijkwaardigheid op zijn beurt wordt voor een groot deel bepaald door de mate waarin de gesprekspartners **goed/voldoende geïnformeerd** zijn over de ins en outs van de plannen. In het overleg van de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten met wethouder Bouten over de “Richtlijnen” is de informatieverstrekking aan omwonenden en belanghebbende organisaties dan ook een belangrijk onderwerp geweest. In een van de conceptversies van de “Richtlijnen” is op bladzijde 8 aangegeven dat de initiatiefnemer in eerste instantie degene is die de omwonenden/belanghebbenden informeert, maar de gemeente zou ook informatie verstrekken in de vorm van een informatiekaart, zoals moge blijken uit de volgende passage.

De gemeente kiest er voor om de organisatie van het omgevingsgesprek bij de aanvrager te leggen. Dit is ook in lijn met de gedachte achter de omgevingswet. Het is van belang dat de aanvrager de inwoners tijdens en/of voor het omgevingsgesprek voldoende op de hoogte stelt. Daarnaast is het van belang dat de aanvrager (achtergrond)informatie verstrekt of kenbaar maakt waar inwoners deze informatie kunnen opvragen als daar behoefte aan is. Ten slotte zal de gemeente een algemene informatiekaart ontwikkelen voor de inwoners over het omgevingsgesprek met onderwerpen als: “Wat komt er op de inwoners af”, “Wat wordt er verwacht” en “Waarom neem ik deel aan het omgevingsgesprek?”.

Deze tekst is niet in de uiteindelijke/definitieve versie van de “Richtlijnen” gekomen, maar de intentie van de gemeente was om – zo werd verzekerd - waar nodig de belanghebbenden goed te

informereren. Door de werkgroep is geopperd om onder andere de zogenaamde “Impactanalyse” en de DSO-gegevens ter beschikking te stellen aan omwonenden en/of belangenorganisaties. Wat betreft de impactanalyse valt in de “Richtlijnen” op bladzijde 6 te lezen:

Impactanalyse

De impactanalyse wordt uitgevoerd om een keuze te maken tussen de twee omgevingsgesprekken, maar ook om te kijken wat voor impact het initiatief/plan heeft op bijvoorbeeld de omgeving. De impactanalyse is belangrijk om te kijken welk gesprek nodig is, maar ook om van te voren de initiatieven die gemeente binnen krijgt de monitoren en te managen. De impactanalyse is een belangrijk startpunt voor de rest van de omgevingsgesprek en de aanvraag, maar ook voor de uiteindelijke toets. Daarnaast is de impactanalyse essentieel voor de organisatie. Wat kunnen we verwachten bij deze aanvraag?

Wat betreft de zogenaamde DSO – het Digitaal Stelsel Omgevingswet - vermeldt de “Richtlijnen” (eveneens op bladzijde 6):

Belangrijk hierbij zijn de *tools* die de gemeente kan aanbieden om het verwachtingsmanagement makkelijk en duidelijk te maken. Eén van de *tools* die wordt ontwikkeld binnen de omgevingswet is DSO (Digitaal Stelsel Omgevingswet). Deze digitale omgeving kan veel informatie weergeven die handig en nodig is voor een aanvrager.

Daar waar deze informatie handig en nodig is voor de aanvrager/initiatiefnemer is het natuurlijk ook voor de omwonenden en belangenorganisaties “handig en nodig” deze informatie te bezitten. Om daarmee een “gelijk speelveld” te creëren tussen initiatiefnemer en omwonenden.

In de praktijk die volgde na het vaststellen van de “Richtlijnen” door de gemeenteraad is gebleken dat de informatievoorziening aan omwonenden en/of belangenorganisaties in vrijwel alle voorkomende gevallen bewust of onbewust onvoldoende informatie verstrekt wordt. Pogingen om als omwonenden en/of belangenorganisaties die informatie via de gemeente wél te verkrijgen, strandden veelal op onwil van diezelfde gemeente. Zo werd op verzoeken in het kader van de Woo met betrekking tot het initiatief voor huisvesting van arbeidsmigranten aan de St. Jorisweg in Hegelsom in eerste instantie niet gereageerd en vervolgens werd slechts een gedeelte van de gevraagde informatie verstrekt. Momenteel loopt er een beroepsprocedure bij de rechter, omdat de gemeente weigert alle opgevraagde informatie ter beschikking te stellen.

Bij de procedure met betrekking tot de gewijzigde vergunning van Geodis heeft het bedrijf geen omgevingsgesprek gevoerd. Een omwonende vroeg daarom naar aanleiding van de bekendmaking² in weekblad “Hallo” per mail aan de verantwoordelijk wethouder, de heer Beurskens de relevante informatie met betrekking tot de wijzigingen. Zijn antwoord – ook per mail – is tekennend:

² Overigens bleek de bekendmaking in de Hallo niet correct. Het adres dat vermeld werd zou zich bevinden in Meerlo in plaats van in Sevenum (zie bijlage).

Van: Eric Beurskens <E.Beurskens@horstaandemaas.nl>

Verzonden: dinsdag 21 november 2023 21:14

Aan: [REDACTED]

CC: [REDACTED]

Onderwerp: RE: Geodis

Hoi [REDACTED] en buurtgenoten,

Nee, het is niet mogelijk om de stukken van Geodis van ons te ontvangen. De privacy wetgeving verzet zich hiertegen zoals ook al eerder gemeld aan [REDACTED]. Wellicht kun je de inhoud van de aanvraag opvragen bij de initiatiefnemer.

Zodra wij een besluit hebben genomen staat e.e.a. natuurlijk wel open voor zienswijze, bezwaar en beroep.

Nee, er is door de organisatie nog geen nieuwe contactpersoon aangewezen. Ik zal hier bij de gemeentesecretaris nogmaals op aandringen. Tot die tijd mag je altijd vragen via mij stellen. Zoals telefonisch gemeld zal ik op korte termijn een afspraak laten plannen na 1 december ivm de aandeelhouders vergadering van Greenport. Daarna kan ik jullie waarschijnlijk ook meer vertellen over de planning van de raadsbehandeling van scenario's en het proces van indienen van een evt. nieuw bestemmingsplan door Greenport onder de nieuwe Omgevingswet.

Groet,

Eric

3. Adequaat verslag inzake omgevingsgesprek wel/niet een indieningsvereiste.

Zoals hiervoor aangegeven werd tijdens de hoorzitting van de Bezwarencommissie met betrekking tot de gewijzigde vergunning voor Geodis ter discussie gesteld of een door de omwonenden ondertekend verslag van het omgevingsgesprek een indieningsvereiste is. De vertegenwoordiger van het College van B&W stelde vol overtuiging dat aanleveren van het verslag **geen** indieningsvereiste is. Uit de tekst in de "Richtlijnen" blijkt anders. Op bladzijde 2 (Samenvatting Richtlijnen) wordt vermeld:

In alle gevallen organiseert de aanvrager het omgevingsgesprek en zorgt er ook voor dat de argumenten van de omgeving worden weergegeven in een verslag. Dit verslag wordt ondertekend door de aanwezigen en bijgevoegd bij de vergunningaanvraag.

Maar nog duidelijker spreekt de gemeente in haar "Richtlijnen" op bladzijde 5 over het feit dat het aanleveren van een adequaat verslag van het omgevingsgesprek een indieningsvereiste is:

Door de komst van de omgevingswet wordt er meer ingezet op participatie. Een omgevingsgesprek is daar een voorbeeld van. De gemeente Horst aan de Maas ziet het omgevingsgesprek als een belangrijke toevoeging in de nieuwe wet. Bij een vergunningaanvraag wordt naast een beleidsmatige toets ook gekeken hoe het omgevingsgesprek is gevoerd. Dit wordt meegenomen in de uiteindelijke beslissing. Als een omgevingsgesprek niet wordt gevoerd door een aanvrager is dat wettelijk geen weigeringsgrond om de vergunning niet in behandeling te nemen. **Wel stimuleren we om een omgevingsgesprek te voeren en is het bij het indienen van een aanvraag een indieningsvereiste.**

Op bladzijde 6 van de “Richtlijnen” wordt nog eens ingegaan op de stappen die bij een zogenaamd “uitgebreid” omgevingsgesprek moet worden doorlopen:

Uitgebreid omgevingsgesprek

De stappen die bij een uitgebreid omgevingsgesprek worden doorlopen, nadat er een impactanalyse is gemaakt, zijn als volgt:

1. Verwachtingenmanagement richting aanvrager.
2. Aanvrager inventariseert hoe de omgeving reageert op dit initiatief/plan.
3. Een toets door de gemeente of er andere belangen zijn die zwaarder wegen dan de uitkomsten van het omgevingsgesprek met de omgeving.
4. Aanvrager past eventueel het initiatief/plan aan en een laatste inhoudelijke check richting de omgeving voor het plan.
5. Initiatiefnemer dient aanvraag in en door de gemeente een laatste check of de aanvraag klopt bij het omgevingsgesprek dat is geweest.
6. Toets en beslissing door de gemeente.

En op bladzijde 8 komt de verantwoording van het omgevingsgesprek door de initiatiefnemer aan de orde, waarbij nogmaals het belang van het verslag benadrukt wordt:

Verantwoording omgevingsgesprek

Een omgevingsgesprek wordt georganiseerd door de aanvrager. De aanvrager nodigt zijn omgeving uit om de plannen toe te lichten. De rol van de omgeving is dat ze hier op kunnen reageren en vragen kunnen stellen. Ook kunnen ze met argumenten aantonen waarom ze wel of niet voor het plan zijn. Onderbouwde argumenten zijn daarbij van belang. Emotionele argumenten of argumenten die persoonlijk gericht zijn aan de aanvrager worden niet meegenomen in de afweging. Daarnaast wordt er van beide partijen een meedenkende houding verwacht om samen te komen tot een goed plan.

De aanvrager maakt een verslag van het omgevingsgesprek. Het verslag wordt ondertekend door de omgeving (mensen die aanwezig waren) en bijgevoegd bij de vergunningaanvraag. De gemeente zal beoordelen of het omgevingsgesprek goed is gevoerd en waarom argumenten van de omgeving wel of niet zijn meegenomen in het plan dat wordt ingediend.

Tot slot

De conclusie uit voorgaande mag duidelijk zijn:

- Niet in alle gevallen wordt door de initiatiefnemer een omgevingsgesprek georganiseerd als bedoeld in de “Richtlijnen”;
- Als er al een omgevingsgesprek georganiseerd wordt zijn de Initiatiefnemers vaak selectief in de mensen die ze uitnodigen voor een omgevingsgesprek;
- De informatie die aan omwonenden/belanghebbenden wordt verstrekt is vaak onvoldoende en niet toereikend om als gelijkwaardige partner aan het omgevingsgesprek deel te nemen;
- Als er al verslaglegging wordt overgedragen aan de gemeente, als onderdeel van de aanvraag, is deze vaker niet ondertekend door de omwonenden/belanghebbenden en/of wordt geen aanvulling op het verslag door de omwonenden/belanghebbenden verstrekt;
- De gemeente ziet verslaglegging niet als indieningsvereiste, hoewel dat in de “Richtlijnen” wel aangegeven wordt en de Bezwarencommissie honoreert het argument van bezwaarmakers met betrekking tot het ontbreken van een (ondertekend) verslag niet als afwijzingsgrond.

Tel daarbij op dat niet alleen de initiatiefnemers de omwonenden/belanghebbenden nauwelijks horen, maar dat ook de gemeente zich in de praktijk – ondanks met de mond beledend voornemens - ook weinig aantrekt van haar burgers bij de procedures met betrekking tot huisvesting van arbeidsmigranten. De problemen stapelen zich op en er wordt de laatste jaren voor de ene na de andere huisvestingslocatie vergunning verleend, niet alleen door de gemeente Horst aan de Maas, maar ook door de gemeente Venlo. In een cirkel van zo'n drie kilometer zijn (of worden op korte termijn als gevolg van nieuw verleende vergunningen) zo'n 3000 arbeidsmigranten gehuisvest! En als het kalf verdronken is komt de gemeente met een “beleid” dat moet leiden tot het terugdringen van een ongewenste concentratie, zoals B&W melden in de Raadsinformatiebrief “Grip op huisvesting arbeidsmigranten” van 16 januari 2024:

Zo krijgen we meer grip op de huisvesting van arbeidsmigranten en kunnen we toezien op een goede spreiding over de gemeente, zodat zowel de arbeidsmigrant alsook de omwonenden goed kunnen wonen. In gebieden waar al sprake is van ongewenste concentratie (cumulatie) met betrekking tot huisvesting van internationale werknemers, bijvoorbeeld Horsterweg-Sevenumseweg-Grubbenvorsterweg, is een 'nee, tenzij' benadering zeer gewenst.

Overigens blijkt dat het “nee, tenzij” toch alweer snel betekent dat de gemeente gewoon meewerkt aan vergunningverlening voor de huisvesting van arbeidsmigranten, zoals moge blijken uit de gemeentelijke nieuwsbrief van 2-4-'24 voor aanwonenden van de Horsterweg/Venloseweg:

Huisvesting 165 arbeidsmigranten Horsterweg

Het college stemt in met het permanent huisvesten van 165 arbeidsmigranten aan de Horsterweg in Grubbenvorst. Horst aan de Maas wil een gemeente zijn waar tijdelijke en nieuwe inwoners verspreid over onze gemeente goed kunnen wonen, werken en meedoen. Een fijne omgeving voor de arbeidsmigrant én de omwonenden. Bij shortstay van arbeidsmigranten zet de gemeente in op balans. In gebieden waar sprake is van ongewenste cumulatie met betrekking tot huisvesting van internationale werknemers, bijvoorbeeld Horsterweg-Venloseweg, is het college daarom terughoudend om mee te werken. Het college maakt voor deze locatie een uitzondering, omdat hier al sprake was van een principeakkoord én omdat de ondernemer kwalitatief goed huisvest en op een goede wijze het beheer in de omgeving organiseert.

Vanzelfsprekend wordt er een ontwerpbesluit opgesteld, dat vervolgens 6 weken ter inzage ligt voor de mogelijkheid om een zienswijze in te brengen. Als er geen zienswijzen worden ingediend, wordt het ontwerp definitief vastgesteld, dat dan ook weer 6 weken ter inzage ligt voor beroep.

In de Raadsinformatiebrief van 16-1-'24 is niets vermeld over de aanvraag voor deze huisvestingslocatie en de intentie om die te honoreren, terwijl die er toch al een hele tijd ligt en ook al eens ter sprake is geweest in de gemeenteraad. Duidelijk moge zijn hoe “soepel” de gemeente argumenten weet aan te dragen, waarmee ze toch weer samenwerkt met bedrijven en tegen de haren instrijkt van de omwonenden. En dan gaat het in dit geval niet eens om een tijdelijke vergunning (analoog aan de bepalingen in het Paraplubestemmingsplan huisvesting arbeidsmigranten Horst aan de Maas), maar permanent! Het is dezelfde soepelheid die het gemeentebestuur betoont bij het verlenen van de exploitatievergunning voor de locatie Horsterweg 57abc.

Ondanks jaren van aangetoonde overlast van arbeidsmigranten die gehuisvest zijn op Horsterweg 57abc en illegale huisvesting van arbeidsmigranten op deze locatie verleent de gemeente ondanks grote bezwaren van de omgeving en belangenorganisaties een exploitatievergunning.

In ieder geval – daar waar het gaat om de “Richtlijnen omgevingsgesprek Horst aan de Maas” is de constatering dat het hier gaat om een fopspeen volledig gerechtvaardigd. Een constatering die volledig past bij het beeld van een gemeentebestuur dat lak heeft aan haar burgers en bedrijven uitermate ter wille is. Ondanks alle mooie en betrokken woorden van leden van het college van B&W, die het tegendeel willen beweren!

Maandag 8 april 2024